

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

حزب کار ایران – توفان

۱۲ مارچ ۲۰۱۳

چه حکومتی در ونزوئلا بر سر کار است

به بهانه درگذشت رهبر ملی و دمکرات ونزوئلا

با درگذشت هوگو چاوز رهبر ملی و دمکرات کشور ونزوئلا امپریالیستها به جشن و پایکوبی پرداخته اند، نوکرانشان به سماع نشسته و عده ای نادان و فریبخورده نیز به خاطر دشمنی با جمهوری اسلامی با گرامپریالیستی همصدا شده اند. بحث بر سر ماهیت حکومت ونزوئلا و "وابستگی و عدم وابستگی، سوسیالیستی و یا بورژوائی" همچنان داغ است. ما به بهانه درگذشت هوگو چاوز و پاسخ به این سوالات به طور مختصر به همین مسأله می پردازیم تا کمکی ولو کوچک در تنویر افکار کرده باشیم.

در ونزوئلا حکومتی بر سر کار است که علی رغم این که از مناسبات سرمایه داری حمایت می کند و علی رغم این که نتوانسته و نمی تواند بندهای وابستگی اقتصادی خویش را از کنسرن ها و سرمایه های مالی امپریالیستی ببرد از نقطه نظر سیاسی این حکومت مستقل است. نمونه های حکومت دکتر محمد مصدق در ایران، سوکارنو در اندونزی، جمال عبدالناصر در مصر، بن بلا در الجزایر، النده در شیلی، آرینس در گواتمالا و نظایر آنها حکومتهایی هستند که گرچه در جنبه تارهای سرمایه مالی جهانی گرفتاراند و به این مفهوم و تنها به این مفهوم از نظر اقتصادی وابسته به حساب می آیند، ولی از نظر سیاسی حکومتهای مستقل محسوب می شوند. زیرا تابع دیکته امپریالیستها نیستند و سیاستهای خویش را بر اساس اوامر امپریالیستها تدوین نمی کنند. البته همواره این مبارزه میان حفظ استقلال ملی و هجوم سرمایه های مالی و فشارهای سیاسی امپریالیسم وجود دارد و تا طبقات هست نیز وجود خواهد داشت، ولی مسلم است که حکومتهایی که فاقد استقلال سیاسی اند سریعتر در تار و پود سرمایه جهانی گیر کرده و به امیال امپریالیستها گردن می نهند، لیکن تمام این واقعیتها ناقض آن نیست که حکومتهای مستقل در جهان وجود دارند و وجود خواهند داشت. پیدایش این حکومتهای مستقل خود ثمره مبارزه طبقاتی و مبارزه ملل برای کسب آزادی و رهانی ملی است. هواداران امپریالیسم و یا نافیان تئوری امپریالیسم طبیعتاً نه به توسعه طلبی و سرکرده گرائی امپریالیستها برای غارت جهان و نابودی استقلال ملل معتقدند و نه به پدیده ای به نام مبارزات رهائیبخش و برای کسب و یا حفظ استقلال ملی. این جریانهای ارتجاعی در عمل همیشه در همه ممالک متحد امپریالیستها هستند. ما در ایران با نمونه "حزب کمونیست کارگری ایران" هواداران نظریه ارتجاعی منصور حکمت همدستان امپریالیستها هستند و از تجاوزات امپریالیستی حمایت می کنند.

ترتسکیستها نیز ازجمله جریانات ارتجاعی هستند که علیه استقلال ملی قد علم کرده آنرا "راستروانه" جلوه می دهند و در عمل همیشه همدست امپریالیستها و فاشیستها بوده اند.

رژیم حاکم در ونزوئلا نماینده پرولتاریای ونزوئلا نیست، نماینده بورژوازی کوچک و ملی است که سالهاست به رهبری چاوز سیاستی را در پیش گرفته است که بخشی از آن در جهتی است که خواست پرولتاریا نیز به حساب می آید. درعوض امپریالیستها می کوشند ونزوئلا را به مستعمره رسمی خویش بدل سازند. با راه انداختن اعتصابات ارتجاعی و به نفع امپریالیسم، با انجام کودتای نظامی که هر بار با مقاومت سرسختانه مردم درهم شکسته شده است تلاش کرده اند حکومت چاوز را سرنگون کنند. همین نفس شکست امپریالیستها در ونزوئلا، موجی از مبارزه ضد امپریالیستی در امریکای لاتین به وجود آورده است که توده های مردم را به خیابان می آورد. ما با این مبارزات در برزیل و مکزیک و ارجنتاین و... روبه رو بوده ایم. وقایع جاری در ونزوئلا در یک شرایط بین المللی خاص و تهاجم جهانی امپریالیستی اتفاق می افتد که می توان آن را یک جنبش ملی و دمکراتیک برای شرایط بهبود پیشروی جنبش انقلابی طبقه کارگر و توده ها و شرایط بحران آشکار امپریالیسم و تضعیف او توصیف نمود.

وقایع و حوادث جاری در ونزوئلا دارای اهمیت عمده به ویژه در امریکای جنوبی است. طبقات حاکمه سرمایه داری و امپریالیستی ومرتجعین رنگارنگ دولت ونزوئلا را دولتی "دیکتاتوری" و "ضد دمکراتیک" توصیف می کنند وبا سوء استفاده ازروابط دیپلماتیک ونزوئلا با ایران محیلانه می کوشند فضای اختناق و سرکوب در ایران را به فضای حاکم بر ونزوئلا بچسبانند و افکار عمومی جهان را برای دخالت و توطئه و کودتا در این کشور فراهم سازند.

نا گفته روشن است مخالفت ونزوئلا با تحریم و تجاوز نظامی به ایران سیاستی انساندوستانه و مترقی است و به نفع کارگران و عموم زحمتکشان است، ولی هر نوع تأیید سیاستهای ویرانگر جمهوری اسلامی و سرکوب کارگران و زحمتکشان به هر دلیل و توجیهی که باشد سیاستی ناصواب و مغایر با منافع مردم ایران است و به روابط برادرانه و انترناسیونالیستی خلقهای دو کشور لطمه وارد می سازد. این وظیفه مهم و آگاه گرانه را رفقای حزب برادر ما حزب مارکسیست لنینیست ونزوئلا با تأیید خط مشی حزب کار ایران (توفان) و تبلیغ آن درمیان مردم ونزوئلا به درستی انجام می دهد و از مبارزات مردم ایران دفاع می کند. این است فرق بین روابط انترناسیونالیستی بین دو حزب برادر و روابط بورژوائی بین احزاب بورژوائی. بدین رو مارکسیست لنینیستهای ایران و ونزوئلا مبارزات خلقهای دو کشور را درک کرده و آن را بخشی از مبارزه خود جهت کسب آزادی و سوسیالیسم می دانند.

در پایان خوب است مجدداً به این نکته اشاره کنیم که در صفوف جنبش مارکسیست لنینیستی در گذشته در برخورد به پدیده ونزوئلا اختلافی بروز کرد. حزب "پرچم سرخ" که سابقاً در مواضع مارکسیستی لنینیستی قرار داشت در کنار نیروهای تروتسکیستی و ارتجاعی به یاری امپریالیستها و الیگارش و ونزوئلا رفت و تلاش کشور ونزوئلا را برای حفظ استقلال ملی به فراموشی سپرد. این حزب عملاً به چرخ پنجم امپریالیستها بدل شد. جنبش جهانی مارکسیستی لنینیستی نمی توانست وجود چنین دمل چرکینی را در درون خود تحمل کند و به گمراهی بسیاری کمونیستهای صدیق ونزوئلا یاری رساند. سکوت توأم با رضایت و یا سکوت حساب شده می توانست به حیثیت مارکسیست لنینیستها به ویژه در امریکای جنوبی لطمه بزند. جلسه عمومی احزاب م -ل جهانی تصمیم گرفت نه تنها این حزب را پس از بحثها و تلاشهای فراوان برای نجاتش از صفوف خود اخراج کند، بلکه مبارزه نظری مهمی را نیز علیه وی در ونزوئلا سازمان داده به کارگران و زحمتکشان ونزوئلا بگوید که این جریان کوچکترین قربانی با م-ل ندارد.

برای مارکسیست لنینیستها آنچه مهم است اعتقادات نظری است و نه آن نوع "انترناسیونالیسم پرولتری" که بر هیچ زمینه علمی متکی نباشد. چنین "انترناسیونالیسم پرولتری" یک زد و بند مافیائی است که با مارکسیسم لنینیسم قربانی

ندارد. همبستگی جهانی تنها بین مارکسیست لنینیستها مستقر است و نه با دشمنان مارکسیست لنینیست. این به نظر ما نوع درست برخورد کمونیستی است.

حزب کارایران(توفان)

یکشنبه ۲۰ اسفند ماه [حوت] ۱۳۹۱

www.toufan.org